

Una explicació

El Correo Catalán, en la seva edició de diumenge, publicava, a primera plana, una nota que deia així:

A los lectores. — Una explicación. — Algunos lectores nos han manifestado, ya de palabra, ya por carta, su extrañeza por no haber dedicado al centenario de los tristes hechos de julio de 1835 el debido recuerdo con su correspondiente comentario. Algunos hasta protestan por lo que ellos, indudablemente de buena fe, califican de olvido inexplicable.

Confiamos nos será permitido sincerarnos. Sírvales, pues, de explicación, nuestra categórica afirmación de que el día de San Jaime no nos fue posible publicar una página entera que, con carácter de extraordinaria, dedicáramos al referido centenario. Nosotros no tenemos, pues, la culpa, si lo por nosotros escrito y preparado no pudo llegar a los lectores.

Los tiempos son difíciles para el periodismo y los lectores han de saber tener un poco de paciencia, con la plena seguridad de que mucha más nos toca tener a nosotros.

Suposem que, com al Correo Catalán, també ens serà permès de dir a nosaltres que les deficiències i les extravagàncies de compaginació que trobin en EL BE NEGRE no són pas degudes a la nostra voluntat.

Per a un setmanari de les característiques d'EL BE NEGRE, els temps, més que difícils, són gairebé impossibles.

La pau social

Alguns periòdics desaprofiteixen intencionalment insular espècies mal intencionades sobre la situació social a casa nostra. Per desmentir aquestes suggerències insidioses, nosaltres, amb l'autoritat que ens dona el nostre canvi radical de front, podem afirmar que la pau social que es gaudeix en l'actualitat ve plenament demostrada pel fet de la persecució de la cotització sindicalista, tan eficaç que no solament s'impedeix de manera absoluta quan es fa de manera directa, sinó que fins quan la C. N. T. recorre a subterfugis, aquests són tot seguit descoberts, com per exemple, amb la cotització que es feia amb els carnets de suposades entitats excursionistes. Els sindicats, doncs, estan completament mancats de recursos, i és per això que ha estat permesa la reparació de la Soli que, gràcies a les importants reformes que ha implantat en la seva confecció, surt ja amb sis pàgines de paper satinat. És de celebrar, doncs, que un periòdic d'aquesta significació pugui reparar-se, cosa que demostra la tranquil·litat ciutadana que es gaudeix i que pugui fer-ho gràcies a recursos no gens sospitosos.

A la pàg. 3: "Sitges-Revue"

Més Història d'Espanya...

do el afecto y amor de los súbditos, re quienes habíamos sido muy honrado. Además, le declaramos que todas esas mercedes conocíamos que nos las había concedido Nuestro Señor Jesucristo, porque en cuanto alcanzaban nuestras fuerzas habíamos procurado siempre seguir su regla del mejor todo posible y cumplir sus mandamientos; y que por lo mismo debía el tomar ejemplo de Nos en todo lo bueno, para que, siguiendo el mismo camino, se viese igualmente favorecido... Después de haberle dado algunos otros consejos, que sería largo referir, dímosle como a hijo nuestra bendición paternal...

"Acogió el infant eon sumisión todos nuestros consejos y mandatos, como hijo obediaste a su padre: accedió a nuestros ruegos, y nos prometió cumplirlo todo como acabábamos de ordenarlo. Entoces, antes que partiese, delante de él y de todos los ricoshombres, caballeros y ciudadanos que habían oído

Vaja! Sort que és cosa de joves.

Coses de vells

El diari cedista de Manresa, La Patria, ha publicat un intrèpid article, del qual reproduïm encisats el millor paràgraf. És aquest:

La dona, sempre havia sentit a dir per un dels meus mestres, que té el cap fluix i suava m'ho ha acabat de confirmar aquesta estrafolària moda: no té solament el cap fluix, sinó que té les cames pobres, car una dona sense mitges a més de tenir el cap fluix per no posar-se-les, té la pobresa del mal gust i la pretensió de fer fàstic. Perquè cal convenir que totes les que exhibeixen la nuesa de les cames és que són fluixes de cap i, per tant, la dignitat de la societat no deu ni pot admetre semblant gosada.

Esperem que les seccions femenines de la Ceda apreciarien en tot el seu valor l'exquisida galanteria amb què les tracta el seu abrandat confrare de la trapa manresana.

Aquesta vegada, però, no podran permetre's l'esplai de dir que són coses de joves.

Història d'Espanya

estábamos, y la misma noche que llegó se presentó a hacernos reverencia como debe hacerlo un buen hijo a su padre. Al día siguiente, volvió a vernos; juntos oímos misa, y luego de concluida ésta, en presencia de muchos ricoshombres*, caballeros y ciudadanos que por allí había, le dijimos: que Nuestro Señor nos había favorecido muy particularmente en este mundo, más que a todos nuestros enemigos, pues había permitido que reinásemos en servicio suyo por espacio de más de sesenta años, los cuales no había memoria de que los hubiese reinado ningún rey, desde Dtvíd o Salomón; que fuese devoto de la santa Iglesia, y que viese de qué manera nos habíamos granjea-

nuestras palabras, renunciamos el reino a favor suyo, instituyéndole nuestro universal heredero en todas nuestras tierras; todo para mayor honra y gloria de Dios y de su bendita Madre, que tanto nos había honrado y favorecido en este mundo, y en remisión de nuestros pecados; vestímonos luego el hábito del Cister, e hicimos nuestra profesión* en aquella orden*. Cumpliendo en seguida nuestro hijo las órdenes que acabábamos de darle se despidió de Nos y con él los ricoshombres y caballeros que le acompañaban, derramando todos abundantes lágrimas y se volvieron todos a Játiva para guarnecer y guardar aquella frontera.

"Al cabo de algunos días, constante en nuestro propósito de retirarnos a Poblet para servir a la Madre de Dios en aquel Monasterio, salimos de Algecira y llegamos hasta Valencia; pero aquí se agravó nuestra enfermedad, y no permitió el Señor que continuásemos nuestro viaje."

Crónicas* de Jaime I.

En vista de la tranquilidad regnante...

S'organitza i triomfa una guerra civil en l'organització "Be Negre"

Feia dies, és a dir, feia setmanes, com els lectors no hauran deixat de veure, perquè en els números d'EL BE NEGRE s'hi mastegava, que la redacció del nostre setmanari no estava gens satisfeta. La calor insuportable, l'actitud discreta de l'empresa pel que fa a la concessió de vacances pagades i, més que res, la tranquil·litat pública, que privava els seus individus de dedicar-se a les seves habituals ocupacions de pescar, com tothom sap, a riu revuelto, com tan bé es diu en castellà, varen anar posant la Redacció en un estat que, si no vortjava el desideratum, poc se n'hi mancava.

Aquesta miqueta, aquesta gòta que fes vessar el got, la deixà caure diumenge, imprudentment, el director, en dir com si res no digué:

—En el número d'aquesta setmana podrem parlar... —No!!! — cridaren tots sense deixar-lo acabar.

—Bé, no us esvereu, que no vull violentar les vostres creences —afegí conciliador—. Volia dir que podríem parlar, per exemple, dels disturbis de França.

—A França? — no n'hi ha de disturbis. —Que no n'hi ha? Bé en parlen els diaris.

—I de què parlaríem a l'estiu si no parlessim d'això? —Bé; doncs podríem parlar de la situació a Alemanya.

—De la situació a Alemanya? Quina situació? —La persecució contra els jueus i catòlics.

—Persecució? I ara! D'on ho ha tret?

—Dels diaris. —Ja es deixa enredar prou pels diaris. No veu que s'ho inventen perquè no sigui dit que en algun indret del món no passa alguna cosa?

—Doncs, vaja; parlarem del conflicte italo-abissini.

—Conflicte italo-abissini? No n'hi ha. Itàlia és amiga nostra; Abissínia és amiga nostra. Dues nacions amigues d'una tercera són amigues entre si.

—Bé, doncs, ja em direu de què voleu parlar. De l'ambaixada a Mèxic?

—Noo! —Doncs dels Ajuntaments d'Espanya?

—Quina mania que té. No veu que no hi passa res? —Doncs parlem de cinema. Parlem de Las calles de la ciudad o bé de Scarface.

—No tenen cap interès aquests films, en veiem cada dia de milers.

—Doncs... —Bé, vaja—l'interromperen violentament—. S'ha acabat. No volem parlar de res, perquè no hi ha res de què parlar, perquè fa massa calor i volem reposar, i si no sap tenir en compte el respecte que mereixen els periodistes...

LA NOVA ORGANITZACIO D'EL BE NEGRE

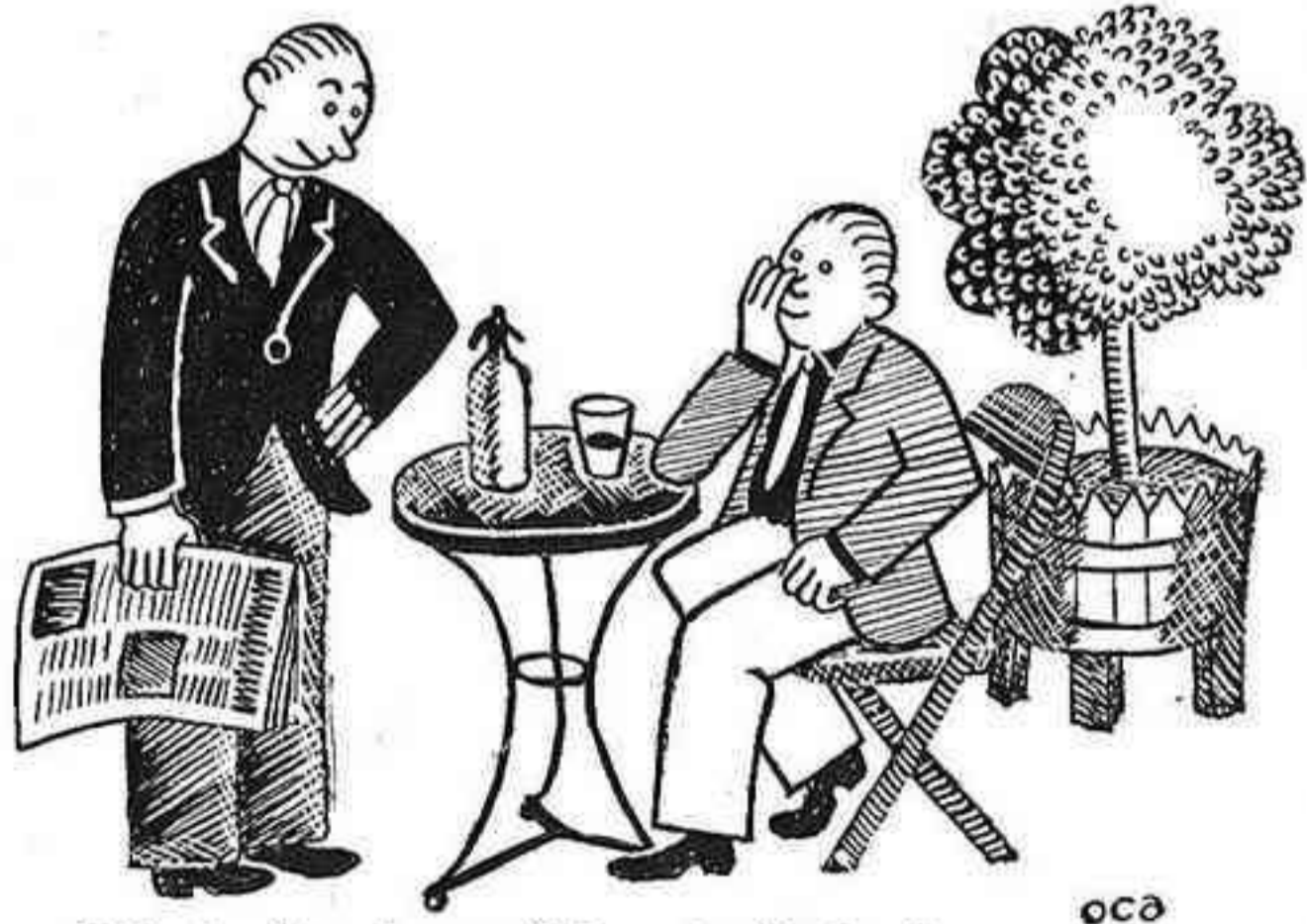
Un cop triomfant, ens vàrem reunir i vàrem acordar nomenar un Consell de Direcció i un Consell d'Administració. Per tal que aquests dos consells estiguin sempre tants a tants i d'acord, tots els redactors som membres de tots dos. Un cop constituïts, doncs, el Consell d'Administració, per tal de congragiar-se amb el de Direcció, acordà augmentar el sou dels seus membres. Aquests es reuniren tot seguit i acordaren demanar que també fos augmentat el sou dels membres del Consell d'Administració, ja que aquests no ho havien fet per delicadesa.

Tot seguit, en reunió conjunta, es parlà de les noves directives a donar al periòdic, i s'acordà, examinades les penències, que sense poder-ho evitar, es presentaren, que, en vista que no passava res enlloc del món, en vista que la pau internacional, així com la social, estaven assegurades, en vista de la major facilitat amb què es treballa amb les tisores i en vista de l'interès que tenen els textos instructius, persistir amb més intensitat que mai en la seva publicació, així com en la d'obres de caràcter científic, poètic i literari, sense descurar la part econòmica de la qüestió, tot desitjant, com és de periodistes ben educats, que aquesta situació duri molts anys per a bé de la tranquil·litat de l'obra del Laboratori d'Assaigs per al Minvament dels Sorolls Urbans.

UN ACORD COMPLEMENTARI

Com acord complementari dels anteriors i per tal que quedi garantida l'absoluta llibertat dels redactors del setmanari — llibertat d'escriure, s'entén—, s'acordà que aquests puguin escriure sobre tots els temes que els doni la gana, mentre en tinguin prou per menjar-se les quarilles en el pròxim àpat. Aquesta mostra de liberalisme del Consell de Direcció fou molt aplaudida pel Consell d'Administració.

Aquest núm. d'El Be Negre ha passat per la censura

—Estàs de viatge de noces? I on tens la dona? —L'he deixada al poble.

Vegeu, a la pàg. 2: "Plagues d'estiu" per Soka

A so de Trabals...

Sempre se'n saben de noves. Ara s'ha sabut, per exemple, que el senyor Josep A. Trabal, l'integegerrim senyor Trabal, recader espontani d'unes manifestacions que el senyor Azaña no destinava al públic, va tenir, de totes maneres, en aquest plet que ha armat tant de soroll, un moment de delicadesa.

D'una estranya delicadesa, val a dir-ho. El senyor Trabal que, com se sap, va escriure ell mateix el famós reportatge d'El Diluvió, va creure oportú, abans de publicar-lo, ensenyar les quarilles a un destacat element d'"Esquerra Republicana" a Barcelona.

I ara ve el bo del cas. Aquest senyor les va llegir, les va trobar molt bé... i li va dir que tirés endavant!

I el senyor Trabal tirà endavant. Amb l'èxit que tots hem pogut apreciar.

El món va així

París. — El dia 16 es celebrà aquí la conferència tripartita. Sembla que es tractarà d'una conferència humorística.

LA REUNIO TRIPARTITA

—Què deuran acordar? —Tripartir-nos pel mig.

Més Història d'Espanya...

registran en el reinado de los Reyes Católicos. — El reinado de los Reyes Católicos es el más glorioso de la Historia de España. Los hechos más notables son: el establecimiento de la Inquisición, la conquista de Granada, el descubrimiento de las Américas, la unión de Navarra a Castilla y Aragón y las conquistas en África.

84. ¿Qué era la Inquisición? — La Inquisición fue un tribunal creado a petición de todos los españoles para impedir la propagación contraria a la enseñanza de la fe de la herejía, o sea, toda doctrina que se oponía a la fe católica.

85. ¿Cómo se realizó la conquista del reino de Granada? — Después de una guerra de varios años, no quedó a los moros más que la ciudad de Granada, cuyas llaves entregó el rey Boabdil a los Reyes Católicos. Estos entraron en dicha ciudad el 6 de enero de 1492, fecha para siempre memorable en la Historia de España.

86. ¿Quién descubrió a América? — América, llamada también el Nuevo Mundo, fué descubierta por Cristóbal Colón, gracias a Isabel la Católica, que le procuró barcos y dinero (1492).

87. ¿Qué capitán se hizo célebre en las guerras que el Rey Católico sostuvo contra los franceses en el reino de Nápoles? — Gonzalo de Córdoba que mereció el título de Gran Capitán por sus brillantes victorias.

88. ¿Quién sucedió a Isabel la Católica en el trono de España? — Su hija Dª Juana la Loca, casada con Felipe I el Hermoso, pero reinó apenas un año.

89. ¿Quién fué el hombre más notable de aquel tiempo? — El Cardenal Jiménez de Cisneros, que regentó el reino a la muerte de Fernando el Católico (1516).

LECTURA II

Cisneros y la anexión de Navarra

Cuando Cisneros* hubo anexionado el reino de Navarra a la Corona de Castilla, envió el rey de Francia un embajador*, para hacerle presente que si no le daba parte en los territorios anexionados, invadiría a España con sus ejércitos.

Cisneros expuso al embajador las razones de justicia y equidad de la anexión, y viendo que el enviado francés no se conformaba, llevóle donde se guardaban los tesoros de la nación. Después de mostrarle algunos grandes sacos de moneda, le dijo con nobleza: — ¡Id y decid a vuestro soberano que con este dinero praa sufragar* los gastos y este cordón de franciscano que llevo para ahorcar a los que violen los derechos de la justicia, estoy dispuesto a llevar mis ejércitos a París.

¡Oh, dichosos tiempos en que se guardaban los tesoros, y se hablaba y obraba con aquella nobleza! ¡Dios quiera que vuelcan!

—He somniat que hi havien eleccions. —Vaja! Deus haver pres cocaina falsificada.

Més Història d'Espanya...

EJERCICIO 11

1. ¿Para qué se creó el santo Tribunal de la Inquisición... 2. ¿Quién fue Boadil llamado el Rey Chico?...

LECCION 12

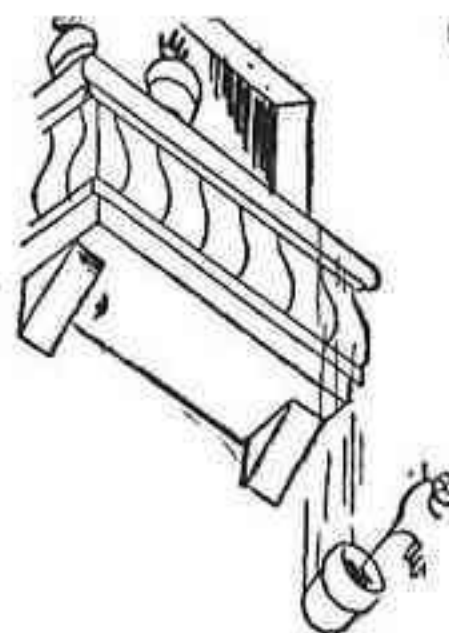
Dinastía Austríaca: Carlos I (1517-1556)

91. ¿Quién era Carlos I?—Carlos I era hijo de don Felipe el Hermoso, de Austria, y de D.ª Juana la Loca.

92. ¿Fue Carlos I rey de España solamente?—Carlos I, además de rey de España, fue emperador de Alemania.

93. ¿Cuáles son los acontecimientos más importantes de este largo y glorioso reinado?—Los acontecimientos más notables del reinado de Carlos I son: la guerra de los comuneros de Castilla, la guerra con Francisco I, rey de Fran...

amb el cor a la mà

—Diu que el Govern prendrà mesures per a la defensa anti-aèria. —Ho trobo innecessari!

PRODUCCIONS MANGRANE

Als estudis Trilla-La Riva de Montjuïc, s'està rodant des de fa tres o quatre mesos un film enciclopèdic-dramàtic-instructiu que porta per mal nom "El secreto de Ana María".

L'altre dia, en ocasió de filmarse uns interiors més o menys morescos, la cosa semblava que no rutllava amb la normalitat acostumada i les zúlimas i les odaliskes havien de repetir una i altra vegada l'escena, passant davant del cristiano Sentmenat.

En una d'aquestes repeticions, quan tot estava a punt de caramel, el tècnic de la sonorització brillava per l'absència més absoluta.

MERCAT D'OCASIONS. Compra-Venda-Canvi de mobles i tota classe d'objectes. TOT D'OCASIO. Corts, 414 - Tel. 30422

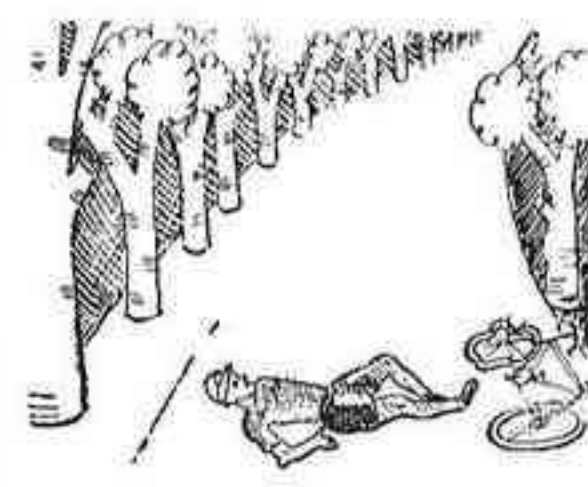
Buscat i rebuscat, resultà que no solament no era al seu lloc, sinó que no se'l trobava en tota la casa.

El nerviosisme s'apoderà dels directores del film, entre els quals també s'hi compta el diputat senyor Mangrané. Aquest era precisament el qui més es distingia cridant i tocant el xiulet.

Per fi, perduts els estrepes, s'encaïnà al departament d'oficines i encanar-se amb l'encarregat, vociferà amb totes les seves forces:

—¿Pero se puede saber dónde demonios se han metido estos del soroll?

Fou un triomf més de la conllança i el bilingüisme.

LA VOLTA AL PAIS BASC. —Mira, li deu haver vingut una basca.

Més Història d'Espanya...

Le, la espada en el pecho imitando-le la rendición. Divulgada la noticia de que era el rey, presentáronse sucesivamente los generales imperiales hincando ante él la rodilla en señal de acatamiento. El día siguiente escribió Francisco desde su prisión a su madre entre otras cosas: Tout est perdu, fors l'honneur (Todo se ha perdido, menos el honor). Poco después fue trasladado a Madrid y encerrado en la torre de los Guzmanes, que aun se conserva.

La noticia de esta victoria fue recibida por Carlos con moderación superior a todo encarecimiento. Sin manifestarse orgulloso, ni poseído de excesivo gozo, dirigióse a su capilla, y después de emplear una hora en dar gracias al cielo, salió al salón donde recibió las felicitaciones de los magnates españoles y de los embajadores extranjeros. Prohibió que se celebrara el triunfo con regocijos públicos, que dijo habían de reservarse para la primera victoria que tuviera la dicha de alcanzar contra las huestes infieles.

Ejercicio 12

1. ¿Qué competidor tuvo Carlos I?—2. ¿Dónde fue hecho prisionero Francisco I?—3. ¿Qué palabras escribió a su madre desde la prisión?—4. ¿Qué hizo Carlos I al recibir la noticia de la victoria de Pavia?—5. ¿Para cuándo reservó las fiestas por las victorias?—6. ¿Cuáles son los dos principales conquistadores de este reinado?

LECCION 13

Dinastía Austríaca: Felipe II (1556-1598)

101. ¿De quién era hijo Felipe II?—Felipe II, apellidado el Prudente, era hijo de Carlos I.

102. ¿Cuáles son los hechos más dignos de mención en este reinado?

EL DIA DE L'EXERCITANT A MONTJUIC

Les grans concentracions polítiques i els diners que s'hi han despesat, el foment del turisme i els diners que fa despendre, han donat la idea de convertir els actes religiosos, que no tenen cap finalitat immediata i electoral, sinó lliunyana i espiritual, en manifestacions turístiques que portin la riquesa, si no directament al país, indirectament per l'intermediari dels seus organitzadors.

Així, per a primers de setembre s'està organitzant una gran concentració feixista al Poble Espanyol, que ha de donar importants rendiments, espirituals per un costat i materials per l'altre.

Primer de tot, Fàctè tindrà lloc en un indret tancat i amb taquilla oberta, perquè els qui hi concorran puguin demostrar la seva fe amb el seu sacrifici. El Poble Espanyol és magnífic en aquest aspecte. Trenta mil persones a peseta l'entrada, hi seran tot seguit. Són 30.000 pessetes.

Després vindran els actes, segons ens conta el nostre informador, persona de reconeguda solvència religiosa. El primer de tots serà una comunió general. Com que per combregar haurà entrat el públic en dejú, acabada la comunió hom vendrà sandvitxos i altres esmorzars. En acabada aquesta colació, el sermó. El predicador, i aquest serà l'esquer de la gran gentada, serà el Pare Labruna, contractat per 7.500 pessetes, que és més del seu preu corrent. Dones, discurs magnífic. Dones, públic entusiasta i content.

La conferència laborística acabarà just per dinar, però com que tot seguit de dinar es resarà una part de rosari abans de la processó, el públic haurà de dinar al Poble Espanyol, per a la qual cosa es vendran unes bosses com les

dels interventors en dies d'eleccions. Després, la processó, que serà magnífica. Totes les confraries de la ciutat hi seran invitades a anar-hi amb imatges i estendards i penons. Per evitar manifestacions hostils, els organitzadors enviaran autocars a cercar els confreres i la confraria rebrà cent pessetes per a la seva caixa. La festa acabarà amb aixecament de globus a les altures i focs japonesos, que deixaran caure dins del cel, per donar lloc a que els fidels puguin berenar amb sandvitxos i gasoses sense haver de sortir del recinte. Per al millor ordre de la diada no es permetrà entrar amb cammena de paquet, que haurà de deixar-se al guardarrobes. Els guanyants espirituals com materials, seran, doncs, perfectament nets i segurs. Un d'aquests dies es llançaran les accions al mercat.

PHILIPS COMPTAT LLARGS TERMINIS RADIO UNIVERSITAT RDA UNIVERSITAT

RADIO BE

DEL 14 D'AGOST. 14.00. — Estat del temps facilitat pel Times de Londres en competència amb el Servei Meteorològic de Catalunya. 14.30. — Radio-beneficència. (Cotització de peces de la "perilla"). 14.40. — Radio-reportatge des de la coberta del "Normandie" durant la travessia de "Piscina i Esports, S. A."

14.55. — Recital de poesia avantguardista a càrrec de la secció de declamació de "Quaderns de poesia". 15.05. — Curset estival. 1.ª part: Importància de la "frescura" tipus "Topaze". Per un conferenciant radical.

15.55. — L'endevinalla subvencionada pel Teatre Català. (Facilitada per la Casa d'articles d'Ocasio Pellerina). 16.05. — Emissió dedicada als catalans absents: Retransmissió de l'obra del senyor Muñoz Seca "¿Soy un sinvergüenza?"

16.20. — L'art de banyar-se amb aigua de roses. Conferència política amb fil directe des de Madrid.

16.36. — Homenatge als pobres per haver cessat en el negoci. (Del Hotel Ritz). 17.00. — El meu pròxim ingrés a "La Voz del género de piano". Es una exclusiva Agustí Escalas.

17.14. — Llista de proposicions polítiques rebudes per al camp de Metallà.

17.37. — Anuncis lluminosos. 17.55. — Anuncis amb música de Bach.

18.12. — La guerra de color (Es una amenaça del Japó). 18.29. — "Ho veig molt Negre!". Una manifestació de Mussolini retransmesa des d'Itàlia.

18.45. — Curset sobre teatre modern, pel senyor Enric Borràs i Terra Baixa.

19.00. — Himne d'El Be Negre i dels catalans absents.

LA REGLA suspesa tornarà ràpidament amb les famoses PERLES FEMI. LA BORSA LA VIDA COTITZACIONES

Llegiu El Be Negre

ROLLASTRO ALLO SPIEDO Restaurant "GLACIER" Rambla del Mig, 19 Plaça Francesc Macià, 3

I UN BEI..

S'ha descobert una fàbrica de coques falsificades.

Als ports militars francesos van declarar-se en vaga després de cobrar.

A Ports pagats, vaja!

Gràcies a la suspensió de l'Arxiana dissolte passat no va ploure.

Ha quedat constituïda la raó social Fontbernat-Gual, S. L.

El Japó ha fet noves peticions a Xina.

I això que sembla broma és veritat.

El senyor Cirera de tant en tant s'enreda a fer declaracions.

I s'enreda, naturalment, com les cireres.

Ha començat la reunió tripartita.

A beba com acabarà.

Si és un paper de barba és el millor del programa.

Hi ha molta gent que va sense res al cap. Als peus, però, tots porten mitjons Molfort's.

Discos Radio La Voz de su Alma. Relayo 1

CIENCIA EXPERIMENTAL

Els diaris publicaren diumenge la següent notícia:

Dilluns dia 12, a les 8 del vespre, tindrà lloc la quarta conferència del curs de puericultura que el doctor Santiago Vivanco està organitzant a l'Ateneu Popular de Gràcia (Salmeron, 177).

El tema és el següent: "El biberó i els seus perills."

Sembla que el doctor Vivanco la Virgen es referí a experiències personals. Trobem, només estrany, que en digui "perills". Deu ésser per descoratjar la concurrència.

Més Història d'Espanya...

cia, i la conquesta de Mèjico i del Perú.

94. ¿Cómo terminó la guerra de los Comuneros?—Con la batalla de Villalar en la que fueron hechos prisioneros y ejecutados Padilla, Bravo, y Maldonado.

95. ¿Qué motivo tuvieron las guerras con Francisco I?—La causa de las guerras de Carlos I y Francisco I fue la ambición de ambos: Francisco no toleraba otro superior a él y Carlos no quería tener igual.

96. ¿Quién fue más afortunado?—Fue más afortunado Carlos, que hizo prisionero a Francisco en la batalla de Pavia* (1525).

97. ¿Quién conquistó a Méjico?—Hernán Cortés, de Medellín (Badajoz), con seiscientos hombres conquistó a Méjico (1521).

98. ¿Quién realizó la conquista del Perú?—El Perú fue conquistado por Francisco Pizarro, natural de Trujillo (Cáceres) (1533).

99. ¿Qué viaje célebre se realizó en el reinado de Carlos I?—La primera vuelta alrededor del mundo. Iba al frente de la expedición Francisco de Magallanes que murió en una isla de Filipinas. Tomó entonces el mando el valeroso Sebastián Elcano, que con la nao Victoria regresó felizmente a Sanlúcar de Barrameda a los tres años de la partida.

100. ¿Qué herejía pareció por entonces en Alemania?—La herejía protestante predicada por Lutero. Carlos I hizo cuanto pudo para sofocarla, pero no pudo lograrlo.

LECTURA 12

Batalla de Pavia

Francisco I estava acampado cerca de nuestra plaza y se había hecho dueño de todos los alrededores de Pavia. Carlos I había dado órdenes para rehacer las fuerzas imperiales, muy inferiores en número a las francesas. Impaciente el rey francés de entrar en batalla, ofreció al general español 200.000 escudos* si salía a medir sus armas. "Decid al rey, contestó el general al mensajero, que si tiene dinero que los guarde, que los habrá menester para su rescate".

La llegada de las fuerzas del emperador fue saludada por cincuenta cañonazos, pero no dejaron de observar los ejércitos franceses que les había llegado un vecino muy peligroso. En la noche del 23, de febrero vieron un gran incendio en el campamento español; los soldados habían puesto fuego a sus pabellones* y chozas para que los franceses se figuraran que huían y salieran de sus tiendas. Así sucedido, y cuando las fuerzas del rey de Francia llegaron al lugar del incendio, encontraron a las del emperador formadas en batalla y decididas a vencer.

La primera arremetida de los franceses fue impetuosa, pero reprobos los imperiales y al grito de ¡Santiago y España! y auxiliados por la guarnición de Pavia, que atacó la retaguardia francesa, hicieron huir a algunas fuerzas de Francisco I. Este y sus hombres de armas debieron sostener todo el peso de la pelea. Herido el caballo del rey de Francia, dió con él en tierra, y un soldado vicaino pisólo, sin conocer...

PLAGUES D'ESTIU.

Cartoon titled 'PLAGUES D'ESTIU.' showing various scenes of people suffering from heat and illness. Characters are labeled with ailments like 'Rosío, ay mi Rosío...', 'capullito florecio', 'de pensar en tu guiso', 'voz a perder el sentido', 'porque te quiero mi vida', and 'Maria de la O.'.

Veneri - Sífilis - Impotència

Advertisement for venereal diseases treatment. Text: 'La tremenda plaga d'aquestes malalties ha deixat ja d'ésser temible, degut als prodigiosos invents de la moderna medicina, amb els quals s'aconsegueix d'una manera seguríssima llur guariment, sense haver de recórrer a costosos tractaments i sense necessitat de sondes ni injeccions de cap mena. BLENORRAGIA (purgació). — En totes les seves manifestacions: URETRITIS, CISTITIS, ORQUITIS i la tan temuda GOTA MILITAR, en l'home, i la Vaginitis, Metritis, Fluixos, etc., per rebels i crònics que siguin, es combaten d'una manera rapidíssima i sempre segura amb els acreditats productes que acaba de rebre la FARMACIA MINERVA, carrer de l'Hospital, 70, Barcelona, els quals depuren la sang infectada, netegen els ronyons, i des de les primeres preses es noten llurs meravellosos efectes, desapareixent a l'acte totes les molesties. Guariment garantitzat. SÍFILIS. — Amb totes les seves conseqüències i manifestacions, per velles i rebels que siguin, es cura també d'una manera ràpida, sense cap mena d'injeccions. Demaneu opuscles i instruccions gratuïtes a l'acreditada FARMACIA MINERVA, Hospital, 70, Barcelona.' Includes address: 'Es trameten fascicles explicatius a qualsevol part d'Espanya per correu. Escriviu indicant senyes exactes i ho rebreu completament gratis.'

El Be a les Fogues

LES ESTRENES

Si haguéssim d'imaginar l'argument del film que es projecta la setmana passada al Coliseum pel títol que portava, *La sombra de la duda*, ens trobaríem que podria ésser qualsevol dels milers de films policíacs que s'han rotat, distribuït, estrenat i reestrenat perquè en tots és, precisament, l'ombra del dubte el que manté l'interès, ja que si no hi hagués aquests dubtes sobre qui és el criminal, ja no hi hauria film.

Perquè en *La sombra de la duda*, també, com en els altres, el criminal és el qui menys ho sembla, però com en tots els altres, no és l'heroi, que és en definitiva el qui menys ho sembla de debò, perquè és l'heroi i l'estrella.

En el film que ens ocupa, però, no és l'estrella ni l'heroi el detectiu, cosa que ja és diferent, sinó una senyora vella, de mal geni però bon cor. I una cosa diferent també és que Ricardo Cortez no fa de gangster, sinó de bona persona.

PUBLIC GINEMA
 Passeig de Gràcia, 57
 Telèfon número 7968
 Sessió contínua 3 tardes a 1 matinalada
 Seient 1 pesseta

El film té per objecte assassinar un senyor antipàtic i fer creure al públic que poden haver-lo matat una de dues noies o bé el protagonista, com creu la policia, que és el que, com sempre, no creu el públic. I aquella senyora vella, que fa vint anys que no surt de casa perquè en renyir amb el xicot i abans de reconciliar-se li varen matar, es proposa descobrir el criminal (i es podria proposar el que volgués, perquè és milionària, com per exemple, portar una perreca inversament, i acaba per descobrir-lo a través d'una sèrie d'incidències que tenen molta gràcia, però com que és un xicot que havia estat simpàtic, l'autor, per evitar-li la vergonya d'anar a la presó, el tira daltabaix d'una mena de bastida i així confessa el crim abans de morir i conquesta la simpatia de l'espectador perquè resulta que l'assassinat era una pinta i fins arriba a perdonar-se-li que de sota mà hagués procurat carregar el mort a una xicoteta innocent. I el públic li ho perdona tant més quan ja sabia per endavant que la noia havia d'ésser innocent, perquè és l'heroina i sap plorar molt bé.

COLISEUM
 PARAMOUNT PRESENTA DUES ADMIRABLES COMEDIES

MUSICA SOBRE LAS OLAS
 con Bing Crosby, Carole Lombard

Francis Lederer, Jean Bennett, Charles Ruggles, Mary Boland

EL DERECHO A LA FELICIDAD
 PROGRAMA 100 x 100 DIVERTIDO

—Portes genolleres perquè vols... —Quan t'asseguis, tira els pantalons amunt!...

curt de Hal Roach, *La hija del conserje*, còmic, naturalment, i molt mogut, amb pocs elements. Aquests films de Hal Roach són un exemple del que amb pocs diners podrien fer els productors d'aquí. Però primer haurien de fer els autors.

Encara que el film de base del Capítol sigui *Un doble secuestro*, nosaltres posarem com a base el de complement, *Pecador a medias*, perquè ens agrada molt més.

Pecador a medias és una història d'un jugador d'avantatge que es fa passar per pastor protestant i amb la seva unció i les seves paraules evangèliques va plomant el que se li posa a tret, tot fent veure que ni vol ni sap jugar. Al costat d'això, com es pot pensar, hi ha una intriga sentimental i, com es pot pensar o pot no pensar-se, una altra d'esport i robatori. Però el millor de tot és el pastor jugant i, sobretot, la manera com l'interpreta l'actor.

Un doble secuestro, com indica el títol, és un film de gangsters però el protagonista és un gangster que es vol fer bona persona en sortir de la presó, de tal manera que quan ha de fer un segrestament el fa de broma, per encàrrec del propi segrestat. No més que altres gangsters que no estan de broma ni es volen redimir, converteixen la broma en cosa seriosa i volen partir el rescat amb el gangster penedit. Però aquest, que és més viu, casa la filla amb el segrestat, que és milionari, i torna els diners en comptes de partir-los amb els còmplices i, com que s'ha tornat bona persona, avisa la policia que a tal hora hi haurà focs artificials, i se'n va tranquil·lament a dir als gangsters que ja el poden matar. Aquests ho fan, arriba la policia, els gangsters fugen en el cotxe, però passen per damunt d'un tros de carrer acabat d'asfaltar, prop del qual hi ha encara els fogons, en tomben un, l'asfalt s'encèn, el cotxe dels gangsters bolca i s'encèn, els gangsters s'encenen i el film s'apaga, ai, s'acaba.

Segueix la temporada de represes i per ara sembla que es conserva el bon criteri de donar films bons i...

Veiem, per exemple, que *Lucas de la Ciudad*, de Charlot, ha tornat a reprendre la seva cursa triomfal, després de quatre anys d'estrenat i projectant-se la setmana passada al Miria, al Florida i a l'Arnau. En el primer d'aquests cinemes s'han projectat, a més, *Torero a la fuerza*, d'Eddie Cantor, i altres vuit còmiques i de dibuixos, i als altres dos, *Diplomancias*, film molt bo i desllorigat de Wheeler i Woolsey, i *Escándalos romanos*, un altre Eddie Cantor.

Trobem després el film francès —mes, ai, doblat— *Las dos herfanitas*, al Colón; *Cuando hace falta un amigo*, amb Jackie Cooper, al Splendid; *El rey del jazz*, al Comedia; *Una canción, un beso y una mujer*, al Goya; *Los Nibelungos*, *El canino de la vida*, film rus, i *El burlador de Venècia*, amb Frank Morgan prenent el paper a Fredrick March.

Al Mistral hem pogut veure *Te quiero y no sé quién eres*, La pe-

queña Dorrit, el primer film d'Anny Ondra amb cara i ulls, i *El refugio*, molt bo, amb Robert Montgomery.

A l'Espai tot un programa còmic, amb *Charlot en el almacén* i dibuixos com *Gran Gala Mickey* i dos Popeyes i *Noche Buena*, en colors, de Walt Disney, i *Caballeros de capa y espada*, amb Woolsey, Wheeler i Telma Todd.

Al Núria també bon programa: *Madame Butterfly*, *La muerte de vacaciones* i *La herencia*, i aquesta setmana, *La parada de los monstruos* i *Gloria y hambre*.

Al Bose i al Principal, *Gente de arriba, ¿Qué hay, Nellie?*, amb Paul Muni.

Al Talia, *Charlot en la calle de la Paz*.

Al Foc Nou, *Entre la espada y la pared*, amb Charles Laughton, i

Lo que los dioses destruyen, amb Walter Connolly.

Al Diorama, *La isla de las almas perdidas*.

Al Chile, *Gracia y Simpatía*, amb Shirley Temple, i *Cabalgata*.

Al Volga, *Un yankee en la Corte del rey Arturo*, amb Will Rogers; *Gedeón*, *Trampa y Cia.*, i *Guerra de valsees*, i ara, *La princesa de la Czarada*.

Al Paris, *Muscarada* i *La princesa de la Guarda*, i ara, *La calle 42*, i *Su mayor éxito*.

Al Pathé Palace, *El lobo feroz*, *Amor en venta* i *Sola con su amor*.

Al Kursaal, *El Chico*, de Charlot, i *La batalla*; al Bohemia, *El hombre y el monstruo*; al Diana, films terrorífics, entre ells *El doctor Z*, de Walt Disney, el millor de tots.

A l'Excelsior, *Doy mi amor*,

amb Paul Lukas i Wynne Gibson, i *Las vírgenes de Wimpole Street*; al Comtal, *Imitación de la vida* i *Entérate, mundo!*; al Walkyria, *Ana Chin Chow* i *Wonder Bar*.

Al Metropol, *Rumbo al Canadá*, o sigui, *El paquebot "Tenacity"*.

A l'Astòria, *Escándalos romanos* i a l'Avenida, aquest i *El crimen del Vanities*.

Al Boheme, *La Atlántida*; al Broadway, *Diplomancias*, *Lucas de la Ciudad* i *Escándalos romanos*; al Cèntric, *Por el mal camino* i *De pura sangre*. A l'Iris, *El hombre invisible*. Al Publi, *Leyenda de Pascua*, de Walt Disney.

Encara que sembli mentida, doncs, l'estiu és el millor temps per veure bons films en el local més fresc de Barcelona, que són tots, i en el més fumat.

MOLT BEE!

Avantçant-se als esdeveniments, els organitzadors de *L'Arlesiana* varen suspendre la representació que havien anunciat per a dissabte i passat al Teatre Grec, amb motiu de la pluja probable. Com es recordaria, vuit dies abans, l'auget havia interromput la funció, tot just començada.

No cal dir que dissabte va fer una nit magnífica.

Als elements no se'ls enganya així com així.

la castellà a tot drap — naturalment — i la part catalana del diàleg està encarregada a l'Alady, aquest prodigi de saltatulleisme, que desenterra, amb una modernitat ben seva, els millors acudits dels municipals dels sàinets de l'Emili Vilanova.

Sortosament, al costat mateix de la sala hi ha el jardí del cafè Còmic. S'hi està molt fresc.

Dissabte debutà al teatre Barcelona la companyia de Tirso Escudero. A la nit, estrenaren la comèdia de Benavente *Cualquiera lo sabe*.

El *Dia Gráfico*, en donar compte d'aquesta estrena en la seva darrera hora de diumenge, deia: *El teatro, lleno*.

En canvi, el seu fraternal col·lega *Renovación*, també en la seva edició de diumenge, afirmava: *El público fué selecto, pero escaso*.

Maricel - Park

El Park d'Atraccions més important d'Europa

Golf-Muntanyes russes-Witching-Waves-Bug-Futbol-Avions Automòbils elèctrics, etc.

El millor mirador de la mar, la ciutat i la muntanya

Entrada al Park: 50 cts.

Anada i tornada amb el funicular i entrada al Park: UNA pta.

Obert cada dia tarda i nit

Frontón Novedades
 Corts Catalanes, 638

Tots els dies tarda i nit grans partits a quinielas pels asos de la pala.

La premsa es queixava que al Còmic no donaven revistes d'autors catalans. I bé: aquí en tenim una! —ha dit l'Empressa.

Es "Miss Miss".

Entre els autors catalans de *Miss Miss*, n'hi ha un de madrileny i un altre de valencià.

Les profecies hegemòniques de Francesc Pajols es comencen a realitzar...

Per completar el quadre, sols falta l'aparició del Nandu de Llofrin.

Val a dir que, en certa manera, aquest buit ja està omplert per l'Alady.

Alady és el Nandu amb smocking.

En *Miss Miss* hi ha un sketch molt bo: el de la sátira de les revolucions cubanes. Excelent d'humor, de música, de color i fins de coreografia.

Un altre de molt còmic: el de l'estudi de ràdio.

I prou.

Aquests dos números, en conjunt, duren dotze minuts.

La revista, dura prop de tres hores.

Si aquesta revista havia d'ésser la rehabilitació dels autors catalans, hem quedat ben servits. Cal dir, però, que l'empressa i coautor, el conegut catalanista José Campúa, ha fet tots els possibles per a servir-nos de parroquia.

Els decorats, la majoria aprofitats d'altres revistes, no mereixen el respecte de l'anticianitat. Són "chefs d'œuvre" de mal gust, de poca solta i d'estupidesa. Els vestits, tant els de les vedettes com els de les noies, sembla que els han tret en alguna tombola benèfica. L'orquestra és sens dubte la pitjor que es pot sentir a Barcelona en un local tancat.

Amb aquests elements, qualsevol fa una revista. Encara que sigui catalana.

Més ben dit: encara que no en siguem.

No sabem qui és l'encarregat de muntar els conjunts del teatre Còmic.

Signi qui signi, és evident que fa dies que està de vacances. Des de molt abans de començar els assaigs de *Miss Miss*.

La revista vol ésser, a estones, d'ambient local — Barcelona, un poblet de Catalunya... — estan evocats amb un esperit que vol ésser del barri de Chamberí. Hom par-

Sens dubte per a calmar les masses, els cartells anuncien *Miss Miss* com un *pastiempo veraniego*.

Vatua l'ou, hi ha cada manera de passar l'estiu!

El segon acte comença: El mateix decorat. Les onze del matí. Marta, sola al divan, està llegint en veu alta, amb una malenconia estranya a la veu.

Si, vaja, està fent comèdia.

Els actes són tan curts que baten tots els més famosos records detentats per Carles Soldevila. Els setmanaris francesos porten uns anuncis que diuen:

Impuissance, acte bref.

Ja deu ésser això, ja. Agustinet, t'hauràs de fer visitar.

PERLES
 FEMI són un prodigi de la ciència moderna

REBUTGEU IMITACIONS!

SITGES REVUE

REGLAMENT DE L'ESTIUJANT

Article I. — L'estiujant de Sitges serà estiujant de Sitges i res més que estiujant de Sitges.

Article II. — L'estiujant podrà parlar l'idioma que més li plagui si bé es recomana l'ús de l'idioma nacional en els següents casos:

- a) Durant els sopars a l'americana.
- b) Durant els partits de tennis.
- c) Misèria p...!

Article III. — L'estiujant de Sitges no té dret a les següents exclamacions:

- a) I quina calor que fa... en aquest poblet!
- b) A Barcelona ara hi deu fer una fresqueta divina.
- c) Misèria p...!

Article IV. — Els jocs que podrà practicar l'estiujant de Sitges són els següents: "pocker", "bacarrà", set i mig i burro. (Aquest darrer en totes les seves diverses i variades facetes.)

Article V. — L'estiujant tradicionalista podrà gaudir de pati blau i bust de Rossinyol; disc de *La Santa espina*, del mestre Mo-

EL MILLOR ESPECTACLE D'ESTIU

KENNEL CURSES DE LLEBRERS

TOTES LES NITS

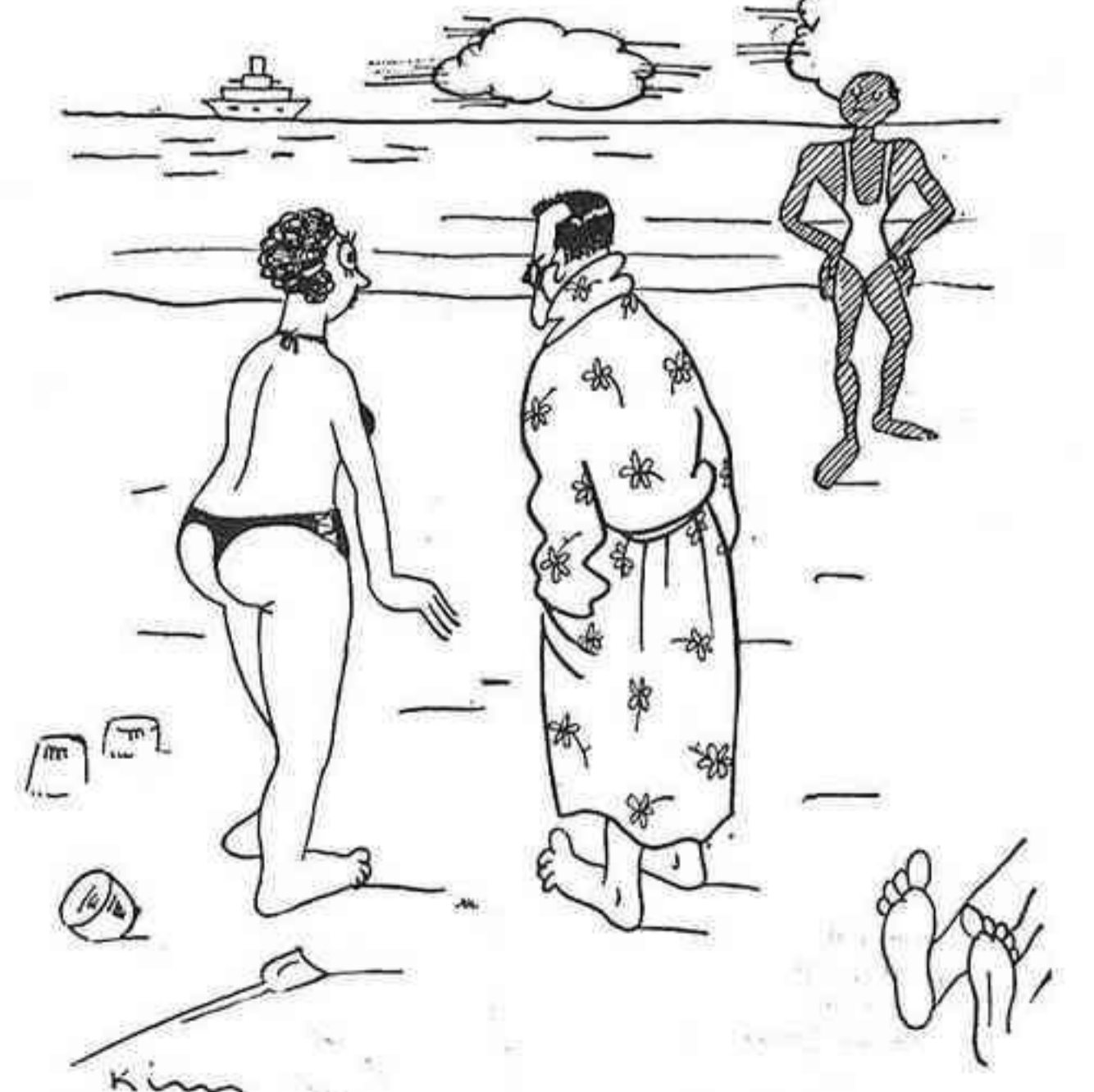
Dissabtes i festius, tarda i nit

Taxis col·lectius i autobusos lletre P, des de la Plaça Catalunya

Compreu cada setmana EL BE NEGRE

Setmanari satíric

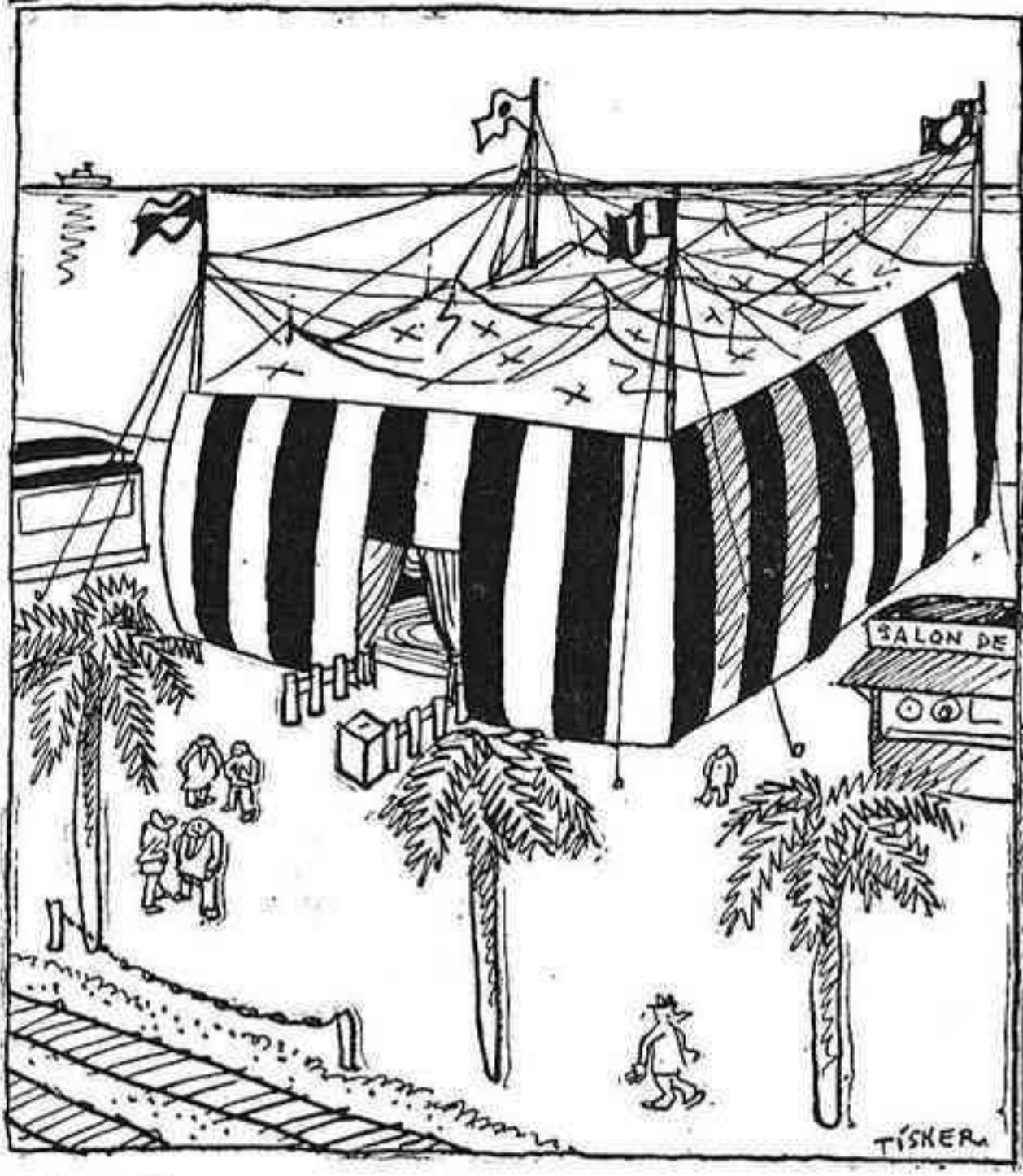
Preu: 20 cts.

—No m'has dit si t'agrada aquest nou vestit. —Ah! perdona, és que no l'havia vist.

Més Història d'Espanya...

nado?—Los hechos más memorables de este glorioso reinado son: Las guerras con Francia, la guerra de los Países Bajos, la batalla de Lepanto, y la conquista de Portugal. 103. ¿Cuál fué el hecho principal de la guerra con Francia?—El hecho principal de la guerra con Francia fué la toma de la plaza de San Quintín (1557), en cuyo recuerdo edificó Felipe II el Monasterio de San Lorenzo del Escorial, tenido por octava maravilla* del mundo. 104. ¿Qué causa tuvo la larga y coetánea guerra de los Países Bajos?—La causa de la guerra de los Países Bajos fué su deseo de independencia. También clamaban contra la intolerancia* de Felipe II, quien por las leyes de la nación y por sus sentimientos, no podía permitir que la herejía* protestante se propagara por sus Estados. 105. ¿Qué me dice usted de la batalla de Lepanto?—La batalla de Lepanto* fué ganada por las fuerzas de la Liga* organizada por el Papa. Estaban aquéllas al mando de D. Juan de Austria, hermano de Felipe II. Los turcos, que amenazaban conquistar a Europa, quedaron completamente derrotados y desalentados (7 de octubre de 1571). La victoria de Lepanto es el triunfo naval más glorioso que registra la Historia. Para conmemorarla el Papa San Pío V estableció la fiesta de Nuestra Señora de las Victorias o del Santísimo Rosario. 106. ¿Por qué se juntó Portugal a España?—Portugal se juntó a España por haber heredado aque-

—I com l'han portat, fins aci? —Molt ben embalat.

EL BE...RNAT AMETGE

Els que creien que els llibres parlant del 6 d'octubre s'havien acabat han quedat singularment sorpresos amb l'aparició del llibre de Jaume Miravittles Crítica del 6 d'octubre el qual porta un pròleg de Lluís Companys. No ens atrevim a fer una crítica d'aquesta crítica perquè això aviat semblaria una segona edició d'allò altre de la reforma de la reforma de la contrareforma agrària.

Salvador Espriu ha publicat un conjunt de narracions a Quaderns literaris el títol de les quals és el següent: Ariadna al laberint grotesc. De totes maneres és un títol que queda. Que queda malament s'entén.

A Manresa preparen uns Jocs Florals el termini d'admissió dels quals acaba el dia 18 del corrent. En Tomàs Roig i Llop diuen que en assabentar-se'n va córrer a posar en remull el seu proverbial discurs pro-llengua catalana tan poc celebrat a tot arreu.

En Jaume Passarell el nostre ocellístic amic acaba de publicar en el volum 120 de la Col·lecció Popular Barcino una biografia de Narcís Monturiol inventor de la navegació submarina. Vist el caire submari del tema no ens sembla arriscat d'augurar que deu tractar-se d'una obra profundíssima.

Segons diuen per Badalona, en Passarell, per tal de documentar-se com el faut en qüestions submarines, ha hagut de sotmetre's a un sens fi de proves marítimes de realització complicadíssima. Vegen el seu horari durant els dies que ha anat treballant en la biografia de Monturiol: Matí: Bany de peus, bany d'im-

pressió i 15 minuts de passeig submari per safareig. Tarda: Bany de mar amb submersions progressives. Abans de sopar i a manera d'aperitiu, becaïna sota la taula del menjador i sessió d'agulla d'estendre roba subjectada al nas durant 20 minuts, per tal d'arrodonir els estudis sobre la respiració. Nit: Submersió al safareig, equipat amb trinxera. (Aquesta inclosió de la trinxera en l'equip d'assaigs de submersió sembla que obceca al fet que el submarí —com la trinxera— és una arma bèl·lica de primer ordre.) Trobem que el programa és magnífic i que la idea, en el fons, no està gens malament.

Els darrers èxits poètics: La primavera al Poble, de Josep Carner; El Senyal, de Tomàs Garcés, i Joc Partit, de Joan Teixidor. La crítica els ha tractat divinement. Llástima que la crítica no passi pels quioscs i les llibreries!

D'un article de J. V. Foix publicat a La Publicitat de dijous passat, intitulat Del nou en arquitectura i un Pla. No hi ha ciutat moderna sense Pla. Barcelona, acostumada a totes les subversions, conspira contra el Pla. Si en Manuel Brunet s'assabenta que conspiren contra el Pla (Josep, com diria el senyor Trabal), és capaç d'engegar una aferrissada polèmica des de La Veu. I amb aquesta crisi de temes que corre!...

Ha sortit en viatge d'exploració cap al Pol Nord el nostre bon amic Carles Sentís, des d'on es cridarà una col·lecció de reportatges per a L'Instant. El primer reportatge arribarà dedicat als ossos blancs. (Sempre i quan la censura autoritzi els blancs.)

Llegiu El Be Negre

NOTICIES DE TOT EL MÓN

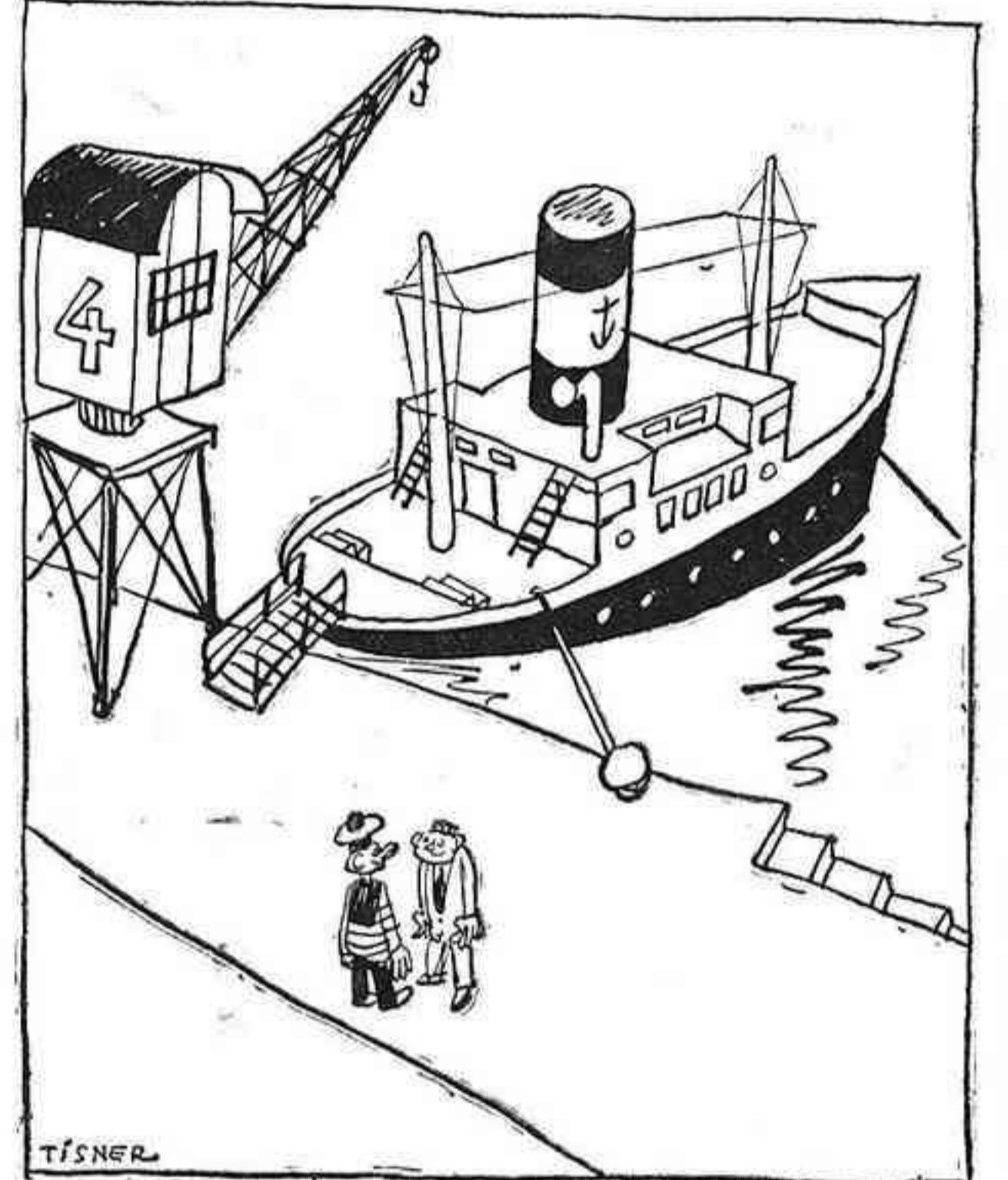
Tolon. — Han estat processats 34 dels detinguts amb motiu dels successos. Els de Brest canten allò de "Tolon, Tolon, 34..."

Pequin. — Wang Xing Wu, primer ministre xinès, ha dimitit per motius de salut. Sembla que havia rebut un anònim dirigit a la seva salut.

Paris. — Mr. Lebrun ha firmat 70 decrets, 70, i s'ha quedat tan tranquil. Deu haver firmat amb una mà de morter.

Brest. — Ha estat enterrada una víctima de la revolta, anomenada Barrera. Aclarim als impacients que no es tracta d'aquell.

San José de Costa Rica. — Sembla que Maria Elena Rivero, promesa de Pomo, ha decidit sortir de Mèxic cap a Costa Rica, per tal de visitar el gloriós aviador.

PORT FRANCES — I el teu vaixell, quants nusos fa? —Cap. Fa vaga.

Addis-Abeba. — S'ha fundat l'associació de la premsa estrangera. Als seus 22 membres els ha estat entregat un passió de teatre. (Addis-Abeba serà el teatre de la pròxima guerra).

Parman. — Un camperol, Lluccià Coeluppi, ha estat perfectament afeitat de barba i bigoti per un llampec.

Aquesta notícia ha esat afaitada de La Vanguardia.

Paris. — Teclé Hawariat, ministre d'Etiopia a Paris, ha visitat M. Laval.

Hauria estat més natural, tractant-se d'un Hawariat, que hagués visitat un metge.

Londres. — Cireula una carta, signada per la Sra. Harris, incitant totes les dones del món a declarar el boicot als productes italians, com a mesura per evitar la guerra. De moment les dones angleses es disposen a prescindir dels macarrons.

Londres. — S'anuncia que si Itàlia no fa bondat, Anglaterra tancarà el canal de Suez i llançarà la clau al mar Roig.

Es prepara un dia roig a Itàlia.

Kansas City. — Uns lladres han desmuntat i s'han endut un pont d'acer de dos-cents peus de llarg.

Devia ésser fet amb els peus.

Washington. — Els Estats Units estan escamats i volen cobrar al comptat l'Itàlia i Abissínia.

En els acudits dels fills de Calendaris hauran de sustituir el sastre pels Estats Units.

Roma. — S'ha desmentit oficialment que nombrosos desertors fossin morts a trets en passar la frontera.

El que hi ha és que moriren d'enyorament.

Roma. — Mussolini ha rebut en audiència el gran Rabí d'Alexandria i Egipte, i li ha dit que estava molt disgustat que Egipte es col·loqués al costat d'Etiopia.

Això és agafar el "rabí" per les fulles.

Addis-Abeba. — Al negre americà Villa, el govern abissini no l'ha volgut contractar com a aviador perquè fa uns anys no pogué aixecar-se amb un avió que li havia preparat. D'aquella encara no se n'ha aixecat.

Nova York. — El massatgista Paul Kres ha embarcat després d'haver intentat assassinar

—Al periodista Jones el van agafar uns bandits. —Però no el van matar, oi?

orelles esgarrades

MANQUEN NOTARIS

De La Publicitat de diumenge, dia 4: Segons El Matí existeix en aquesta terra quaranta notaris vacants. Aquest nombre elevat mai havia estat assolit. Quan més n'hi havia hagut no passaven de 14.016. Es com aquell senyor que va demanar que li enviessin un o dos micos i n'hi varen enviar 102.

TARDOR A L'AGOST

La Humanitat del dia 3 publicava un anunci de turisme en el qual podíeu llegir: Fira de Leipzig, Tardor 1935. Del 25 al 29 d'agost.

Els nazis, posats a revolucionar-ho tot, fins modifiquen les estacions de l'any.

UN "RECORD" COM UNA CASA

La Nació de Madrid, del dia 3, publica el següent telegrama: Lisboa. — El conocido boxeador portugués José Santa ha sufrido un accidente de automóvil y ha resultado con la probable fractura del cráneo y contusiones de importancia en el tórax. (Fébus.)

I a continuació, publica aquest altre: Nueva York, 2. — El boxeador portugués, José Santa, ha derrotado a Al Gillette, de Nueva York, en un combate a diez asaltos celebrado en Fort Hamilton. (United Press.)

Aquest Santa que el mateix dia que es fracturava el crani a Lisboa guanya un match de boxa a Nova York, no deu ésser un Santa, si no un Sant. Ho diem per allò dels miracles.

RESTRICCIONS

El Dia Gráfico de diumenge publicava el retrat d'un senyor, i a sota hi posava el següent epígraf: Antonio Navarro, joyero, detenido por supuesta fabricación de medallas y cadenas de oro.

Doncs què volen que fabriquin els joiers? Locomotores?

EL TRAFEC DE NEGRES

En la secció d'esports de La Publicitat de diumenge, al costat d'uns titulars que deien: El traspàs de Balmanya i Iborra al Barcelona és un fet. Han estat pagats trenta una mil pessetes pels dos jugadors, publicava el següent gravat:

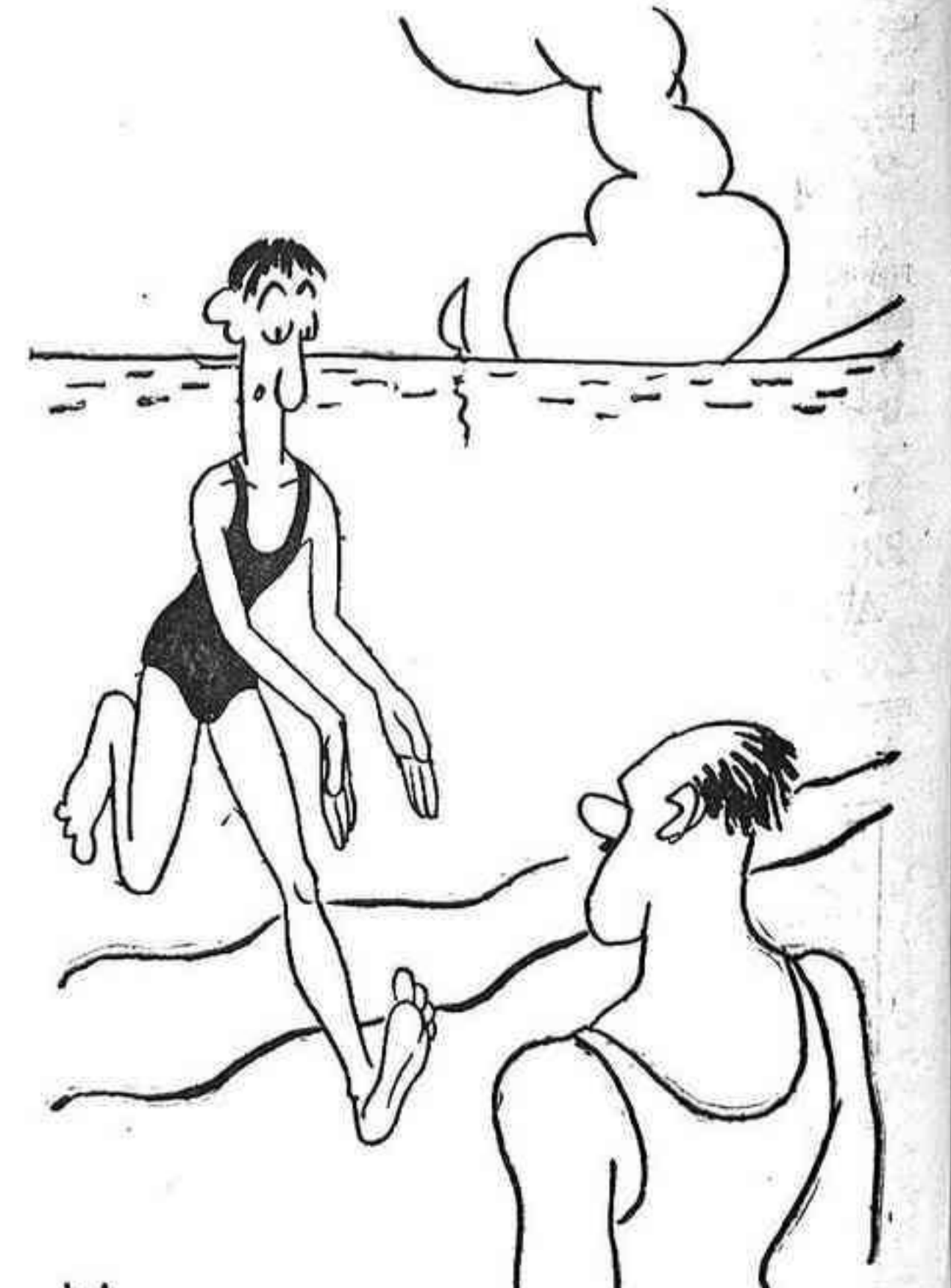
BALMANYA Com es pot veure, la compra de jugadors negres continua.

EXCAVACIONS

Un titular de La Veu de Catalunya de diumenge: Descubrimient d'un sarcòfag i altres notícies de Múrcia.

On es fiquen les notícies per amagar-se de la censura!

Llegiu El Be Negre

—Se m'ha ofegat la sogra. —D'això en dic unes vacances aprofitades!

Proses d'estiu

El BE NEGRE s'ha distingit sempre per no reparar en sacrificis. El seu lema ha estat sempre tenir els seus apreciats lectors contents i enganyats. Es amb aquesta idea que no ha parat fins aconseguir una col·laboració digna del seu prestigi. Avui començarem per oferir les primícies d'un article escrit exclusivament per als "benegristes", de la instantània Irene Polo. Atenció!

APUNTS PISCINES

El sol començava a despertar-se. En l'espaió lilit del matí, trobava goig revolcant-se entre núvols que l'embolcallaven com amorosos llençols. De tant en tant treia un moment els seus tentacles de foc i s'estirava, s'estirava, com si volgués créixer més que un curt de talla.

El vent, en el seu paper de cambra amatent, anà bufant de mica en mica i anà descorrent els núvols llençols, deixant el sol com Déu el va fer.

Un cop es veié en una situació tan picant, el sol es dedicà a picar de valent.

Jo passejava pels jardins de la Diagonal, sola, completament sola, vos ho juro, quan vaig trobar en Pere Pong, amic de la meua joventesa.

—Fa calor, eh?

—Sí, pica una mica, però a qui li piqui que rasqui. De totes maneres, avui en fa menys que ahir.

—I ara que dius això, què hi fas tu per aquests mons de Déu?

—Mira, Irene, ja t'ho diré. He vingut a banyar-me.

—I pugues aquí dalt?

—Veuràs, tinc un amic que viu prop de la piscina més gran del món, i em va dir que pugés aquí dalt, i jo he pujat.

—I per què no vas a la mar?

—Perquè no s'hi cap. Es massa petit allò! A més, diuen que les aigües estan infectades. Ara veurem què tal serà això d'aquesta piscina.

—Que encara no hi has estat, ñones?

—No.

—I en altres?

—Sí; fa anys, anava a una piscina i m'hi tirava de la palanca de tres metres, de la de cinc, de la de set... Però un dia ompliren la piscina d'aigua, i ja no hi va haver alicient.

Irene Polo

Wilson. — Gràcies per la indicació. Dràcula. — Són ovelles d'aliment. Simi. — El número passat fou el Waterloo d'El Be Negre. I no pas per culpa nostra... Au! — Molt bé! Massa bé, pels temps que correm. J. A. — Dolent! Massa dolent, fins pels temps que correm. Llucieta. — Encara més? Rau-rau. — Si això dura gaire, ens sortiran cabells blancs. Tony. — Es pot dir que és una ovel·la de dos rovells. Maria. — Impossible, noia, impossible.

ENTRE PERIODISTES —No ens guanyem gens bé la vida. —Ni la vida, ni la mort.

CORREU... HI TOT!

Wilson. — Gràcies per la indicació. Dràcula. — Són ovelles d'aliment. Simi. — El número passat fou el Waterloo d'El Be Negre. I no pas per culpa nostra... Au! — Molt bé! Massa bé, pels temps que correm. J. A. — Dolent! Massa dolent, fins pels temps que correm. Llucieta. — Encara més? Rau-rau. — Si això dura gaire, ens sortiran cabells blancs. Tony. — Es pot dir que és una ovel·la de dos rovells. Maria. — Impossible, noia, impossible.

Llegiu El Be Negre